

ननु आहूतो न निवर्त्तत द्यूतादपिरणादपीति विजितं क्षत्रियस्येति च युद्धादनिवृत्तिः हिंसया च वृत्तिः क्षत्रियस्येष्टा तत्कथं युद्धान्निवृत्तिमिच्छसीत्याशंक्याह कथमिति साहिलोभमूलिका स्मृतिः कुलक्षयदोषविधिना बाध्यते यथा औदुंबरीं स्पृष्ट्वोद्गायेदिति स्पर्शनविधिना विरुद्धासती औदुंबरी सर्वावेष्टयितव्येति सर्ववेष्टनस्मृतिर्बाध्यते लोभमूलकत्वात् तद्वत् न हि विधिमात्राद्यत्किंचित्कर्त्तव्यं श्येनादीनामधर्मरूपाणामप्यवश्यानुष्ठेयत्वापत्तेः तस्माद्यत्फलतो न दुष्यति तदेव विहितं धर्मरूपमनुष्ठेयं यथोक्तं फलतोपि च यत्कर्मनानर्थेनानुबध्यते केवलं प्रीतिहेतुत्वात् धर्म इति कथ्यत इति श्येनादिवत्पापानुबन्धित्वात् युद्धं त्याज्यमेवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ प्रणश्यंति अनुष्ठान्तृणां वृद्धानामभावात् अवशिष्टं बालादिरूपं वंशं धर्मलोपादधर्मो भिभवति ॥ ४० ॥ दुष्टासु पुत्रार्थं वर्णांतरं उपासीनासु ॥ ४१ ॥ कथं तर्हि जामदग्न्येन रामेण क्षत्रियेषु हतेषु तस्त्रियः पुनः पुनर्ब्राह्मणेभ्यः पुत्रान् जनयामासुरित्युपाख्यायते कथं वा धृतराष्ट्रादीनां असंकरजत्वमित्याशंक्याह पतंतीति हि शब्दो वैदिकीं प्रसिद्धिं द्योतयति साहिनशेषो अग्रे अन्यजातमस्तीति श्रुतिः अन्यस्माज्जा

कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्त्तितुं ॥ कुलक्षयरुतं दोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥ कुलक्षये प्रणश्यंति कुलधर्माः सनातनाः ॥ धर्मे नष्टे कुलं रुक्ममधर्मो भिभवत्युत ॥ ४० ॥ अधर्माभिभवात् कृष्णप्रदुष्यंति कुलस्त्रियः ॥ स्त्रीषु दुष्टासु वर्णाय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥ संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च ॥ पतंति पितरो ह्येषां लुप्तपिंडोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥ दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ॥ उत्साद्यंते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः ॥ ४३ ॥ उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ॥ नरके नियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥ अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयं ॥ यद्राज्यसुखलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥ यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्रपाणयः ॥ धार्तराष्ट्रारणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥ ४६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा र्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ॥ विस्तृत्य शरं चापं शोकसंविग्नमानसः ॥ ४७ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अर्जुनविषादयोगो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ पर्वणितु पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

तं शेषोऽपत्यं नास्तीति तदर्थः अन्योदर्यो मनसापि न मंतव्यो ममायं पुत्र इति यास्कवचनाच्च येयजामह इति शास्त्रात् ये वयं स्मस्ते वयं यजामह इत्यर्थका दृश्यमानस्य पित्रादेः संशयस्तत्त्वादयं मम पितैवेति निश्चयस्य दुःसाध्यत्वात् मंत्रश्च योहमस्मि ससंन्यजे ब्राह्मणैर्यवादश्च न चैतद्विद्मो ब्राह्मणास्मो वयमब्राह्मणावेति तस्माद्गीजपतेरेव पिंडादिप्राप्तिर्न तु क्षेत्रपतेरिति लुप्तपिंडोदकक्रियत्वादवश्यं पितृणां पातो भवति क्षेत्रजपुत्रस्मृतिस्तु इह लोके वंशस्थापनमात्रपरान्तु तेन क्षेत्रपतेः कश्चिदामुष्मिक उपकारोस्ति उदाहृतश्रुतिविरोधात् अयं च संकरोस्माभिः स्वयंकृतश्चेदवश्यमस्मान्बाधिष्यत एवेति भावः ॥ ४२ ॥ एतदेव विवृणोति द्वाभ्यां दोषैरिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ संख्ये संग्रामे ॥ ४७ ॥ इति श्रीनैलकंठीये भारतभावदीपे भीष्मपर्वणि प्रकाशे भगवद्गीतासु प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ पर्व ० ॥ २५ ॥